

گلدستۂ اقبال قصوری

حضرت مولانا حافظ محمد اقبال قصوری رحمہ اللہ

جمع و ترتیب: غلام رسول شاکر

ناشر: اشفاق اسلامک ریسرچ سینٹر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ثاقب جاوید

ثاقب جاوید

گلدستہ

اقبال قصوری

حضرت مولانا حافظ محمد اقبال قصوری رحمہ اللہ

جمع و ترتیب

محمد جمیل شاکر

ناشر

اشفاق اسلامک ریسرچ سینٹر

نزد جامعہ عزیزیہ پل بازار ساہیوال 0300-7830059

ثاقب جاوید

فہرست

Scanned with CamScanner

اللہ دی قدرت

ساری دنیا اللہ پاک بنائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے
مرغی دے وچ انڈہ نہ روشن دان اس دا
روزی او تھے دیندا اک نگران اس دا
ڈائی کیتی فِٹ تے رکھیا سچا اے
باہر نکلیا چوں چوں کر دا بچہ اے
بلی ویکھ کے ماں دل بھجدا نسدا اے
آ گیا آ گیا دشمن ماں نوں دسدا اے
سجن دشمن دی اے کنے گلا سمجھائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے
پتھر دے وچ کیڑا نہ ڈنڈی بنا ایں
رزق پیا اوتھے کھانداوں سونا ایں
نہ کوئی کھڑکی گیٹ نہ رستہ جاندا اے
ہر ویلے پیا ساوے پتے کھاندا اے
نرم نرم اے کیڑا پتھر اچ وسدا اے
پتھر دے وچوں نکل کے گلاں دسدا اے

اکو دی بس اوتھے وِچ رسائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے
اکو پھل نوں چوسیاں پونڈ تے مکھیاں نے
ونڈاں دونواں وچ اللہ کی رکھیاں نے
مکھیاں بناون شہد تے پونڈ وچہ زہراں نے
پر زہر تے شہد دیاں وی کھیاں نہراں نے
پائپ لائناں دیاں کیویں محفوظا رکاوٹاں نے
خالص شہد نہ بالکل زہر ملاوٹاں نے
زہر تے شہد دی کنے ونڈ بنائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے
پیکنگ ماں دے پیٹ دی گھپ ہنیرے نیں
جوڑ پے جوڑ دے سوہنے بندیا تیرے نیں
کاریگر پیا گوشت ہڈیاں جوڑ دا اے
بند کمرے وچ میٹریل لوڑ دا اے
پچھے مار کھاں جھاتی دیکھ اوقات اپنی
نوں مہینیاں والی لمی رات اپنی
پانی دا اک نطفہ توں گل سمجھائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے

چل ذرا ہن ویکھ توں مجاں گاواں نوں
گوبر خون پیشاب دی اوہناں تھاواں نوں
پیٹ اچ خون پیشاب دیاں ناراں نے
کالے تھناں وچوں نکلیاں چٹیاں تاراں نے
مکھن دُدھ ملائیاں بندیا رجناں ایں
پر جدوں بلاوے مالک کنڈ کر بھجناں ایں
اوغنی اسیں منگتے شک نہ رائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے
پانی اوتے فرش وچھا کے دس تے سہی
تھماں بنا کوئی چھت بنا کے دس تے سہی
دھوویں دے چن بدل جوڑ کے دس تے سہی
بدلاں دے وچہ پانی تو رکے دس تے سہی
آکڑ تے مغروری تینوں نئیں پھبدے
اِکوں ای خالق مالک اس نوں کر سجدے
احد صمد اللہ قصوری گل مکائی اے
سانجھی ہور شریک نہ ثانی کائی اے

جنت خوشیاں دا گھر

اوتھے عیشاں تے خوشیاں دا گلشن کھلے گا
عمل نیک کیتے تے جنت ملے گا

او جنت جدے وچہ لاچاری کوئی نئیں
او جنت جدے وچہ بیماری کوئی نئیں
او جنت جدے وچہ سوہنے چاندی دے برتن
نصیباں والے سبحان اللہ ورتن
او جنت جدے وچ سوہنے دے کنگن
غرض اوہو ملسن بہشتی جو منگن
داڑھی موچھاں کولوں چہرے بے نیازاں
یوسفی شکلاں داؤدی آوازاں
بہشتیاں دے قد ہوون گے ایڈے
لمبائی اچ حضرت آدم جیڈے
عمر عیسٰی والی بتی تیتی سالاں
تے بولی محمدؐ دی عرب کمالاں

او جنت جدے وچہ ہمیشہ جوانی
او جنت جدے وچہ مچھلی دی پہلی مہمانی
اندازہ تمیں جنت دا کجھ لا سکو گے
کہڑی کہڑی نعمت نوں جھٹلا سکو گے

قرآن دی رحمت

ساڈے قسمت اج رب دی کتاب آ گئی
ویکھو رحمت کیویں بے حساب آ گئی
لوگو اللہ دا قرآن عظمت والا
ساری کائنات وچ بہت برکت والا
جہڑے مدنی نوں ملیا او رحمت والا
لیلتہ القدر اُترن نوں رات آ گئی
اس دے حافظ تے قاری دی کیا شان ہے
جس دے سینے وچ اللہ دا قرآن ہے
حشر دا دن تے خلقت پریشان ہے
بن کے ماں باپ لئی سوہنا تاج آ گئی

لوکو آدمؑ نوں معافی لئی آیت ملی
ہزاراں آیتاں دی سانوں تلاوت ملی
حشر دے دن سفارش شفاعت ملی
اے نور قبراں اچ بن بے حساب آ گئی
ساڈی قسمت اچ رب دی کتاب آ گئی
ویکھو رحمت کیویں بے حساب آ گئی

لے تلاشی تیرے سامنے کائنات ہے
بدلی انجیل زبور تورات ہے
میرے مدنی دے قرآن دی کیا بات ہے
او بن کے ختم نبوت دا باب آ گئی
ساڈی قسمت اچ رب دی کتاب آ گئی
ویکھو رحمت کیویں بے حساب آ گئی

آخری جد گھڑی آوے اس جان دی
جاری لب تے تلاوت ہو قرآن دی
ایہو خواہش ہے ہر اک دے مر جان دی
پیر ڈولے نہ جے پل صراط آ گئی
ساڈی قسمت اچ رب دی کتاب آ گئی
ویکھو رحمت کیویں بے حساب آ گئی

حکیم لقمان دی نصیحت

حکیم لقمان پیارا رب دا اپنے بیٹے تائیں
واعظ نصیحت کرے تے آکھے بیٹا عمل کمائیں

اے بیٹا میں دساں تینوں وڈا ظلم کمانا ں
رب دی ذات صفات اندر ہو شریک بنا ناں

اے پتر توں پڑھی نمازاں رب دا حکم ضروری
بندگی کرنے والیاں کارن ملدا قرب حضوری

توں وی اپنے بچیاں تائیں کریں نصیحت بھائی
لگدے چارے کوشش کر کے دین اسلام سکھائیں

جے کر ماں پیو چھوٹیاں تائیں دین اسلام سکھاوے
اے نہ میلے تماشیاں اندر وقت گوا دے

روز قیامت پچھیا جاسیں ایسی غفلت پاروں
کیوں نہ دین اسلام سکھایا حکم ہویا سرکاروں

روز قیامت محشر دے دن جس دم پکڑے جاون
سامنے دوزخ تڑکاں مارے اے رو رو کے پچھتاون

فر پچھتایا کم نہ آوے کر سن گریا بازاری
آکھن دنیا اندر ربا بھیج توں اک واری

حکم ہووے ہن دنیا اندر واپس مول نہ جاناں
سخت عذاب جہنم اندر قائم برا ٹھکاناں

اللہ باہج ناں غیر پکار

کِتے پتر دتی جاندا نی
کِتے تیاں ای دِتی جاندا نی
تے کتے دیویں بارش پاندانی
تے کئیاں لئی صاف انکار
نی اک دن مر جائیں گی
اللہ باہج نہ غیر پکار
نی اک دن مر جائیں گی
دتا پتر ذات الٰہی نی
تو دیندی پھریں دوہائی نی
میری بابیاں بوٹی لائی نی
نہ ایڈا ظلم گزار نی اک دن مر جائیں گی
جے دیوے تو دیندا اللہ نی
توں او سے تے رکھ تسلانی

اُہدا کٹ کے پھڑ لے پلانی
تیرا ہو جائے بیڑا پار نی اک دن مر جائیں گی
منگیں رب توں مول نہ لنگی نی
اللہ باجھ نہ پتر منگیں نی
تے نہ راہ اوہنا دے منگی نی
جہڑے . بھنگی تے بد کار
نی اک دن مر جائیں گی
اللہ باجھ غیر پکار

جنت دے نظارے

وِچ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
اوتھے رحمتاں دے چلدے پھوارے ہون گے
پُنی ہوئی مچھی دی مہمانی ہووے گی
ہمیشہ رہن والی وی جوانی ہووے گی
ذائقے مچھی دے لذیز تے کرارے ہون گے
اوتھے رحمتاں دے چلدے پھوارے ہون گے
داڑھی موچھ کولوں شکل بے نیاز ہووے گی
حسن نبی یوسفؑ دا داوُد دی آواز ہووے گی

بتی سالاں دے جوان اوتھے سارے ہون گے
وچہ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
کھاندے ون تے سونے اوتھے پھل ہون گے
سونے چاندی دیاں اِٹاں دے محل ہون گے
کستوری والے لگے اوتھے گارے ہون گے
وچ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
جے کوئی لیٹیا تے لیٹیا ای کھائی جاوے گا
جہڑی نعمت چاہوے اوہو پائی جاوے گا
اوہو ملے گا جو سوچاں دے اشارے ہون گے
وچہ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
اوتھے پھل تے فروٹ نے ہزار قسماں
ودھ اک دوجے توں بے شمار قسماں
وچہ خدمتاں دے غلمان کھلارے ہون گے
وچہ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
کناں سوہنا سماں پر بہار ہووے گا
جدوں اللہ پاک دا دیدار ہووے گا
اوتھے اللہ نوں پئے ویکھدے سارے ہون گے
وچہ جنتاں دے عجب نظارے ہون گے
اوتھے رحمتاں دے چلدے پھوارے ہون گے

سارا قرآن اخلاق مصطفےٰ

رتبہ بلند سوہنے بدر منیر دا
سارا قرآن جے اخلاق میرے پیر دا

رج رج سوہنا نالے زلفاں نے کالیاں
والضحیٰ دے چہرے اُتے نور دیاں لالیاں
آیا تے نہ کوئی آونا اس دی تصویر دا
سارا قرآن جے اخلاق میرے پیر دا

ارفع تے اعلیٰ ہادی جن و انسان دا
رؤف تے رحیم لوگو پیر دو جہان دا
جگ چوں نہ ملے کوئی اس دی نذیر دا
سارا قرآن جے اخلاق میرے پیرا دا

دنیا تے آ کے نبی کفر نوں مٹاندے رہے
سوہنے دی نبوت دا اعلان فرماندے رہے
مصطفےٰ نوں ہادی منوں فیصلہ اخیر دا
سارا قرآن جے اخلاق میرے پیر دا

رتبہ بلند سوہنے بدر منیر دا
سارا قرآن جے اخلاق میرے پیز دا

صورت سیرت دا نئیں جواب کوئی
سوہنا بن کے لا جواب آیا
سوہنا حسن جمال کمال والا
لیکے خوبیاں بے حساب آیا
بڑا خوش نصیب ہے او بندہ
جہنوں نبی کریم دا خواب آیا
اقبال زمین نوں بھاگ لگے
جتھے سوہنا پیغمبر انقلاب آیا

مدینے دی بلبل

میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں
او جد نظر کرم دی رب کیتی اڈان طیبہ دے گلزاراں نوں
پہلے کعبۃ اللہ جانواں گا رو رو کے رب نوں مناواں گا
زندگی دے پاپ بخشاواں گا ویکھاں شہر مکے دے بازاراں نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

فر کراں تیاری مدینے دی
اگ بجھ جائے سڑ دے سینے دی

اوئے دلوں حسد بغض دے کینے دی
جدوں دیکھاں باغ نجاراں نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

جدوں مسجد نبوی وچ وڑھ جاں
گویا جہاز محمدی تے چڑھ جاں
سوہنے نبی تے رج رج درود پڑھ جاں
اللہ بخشیں مہاجر انصاراں نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

سانوں اکھیں نال وکھا مولا
جتھے ستا اے علامہ جاء مولا
سانوں شہر مدینے دا چاہ مولا
عاصی ترستے نین دیداراں نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

سوہنا شہر مدینہ رنگلا اے
جتھے نبی کریم دا بنگلہ اے
اس بنگلے دے وچ اک جنگلہ اے
جا کے ویکھاں روزے دیاں تارا نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

قصوری ایہوی ای سب نوں دعا دیوے
اللہ مکہ مدینے وکھا دیوے
حج بیت اللہ دا کرادیوے
بلاوے میرے جیہے گنہگاراں نوں
میں بلبل شہر مدینے دی کی کرنا ایں باغ بہاراں نوں

جاگ او بندیا جاگ

جاگ او بندیا جاگ ویلا سرگی دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا
وضو کرکے آ تو جلد مصلے تے
کر بھروسہ تو رب اک اکلّے تے
ہے ایہو طریقہ پاک محمد عربی دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا
جدوں کوئی بندہ رب اگے یار کھلوندا اے
سجدے دے وچہ پیکے رب اگے روندا اے
قدر کردا اے اللہ اس دی عرض دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا

اوے چھم چھم روپے آکے رب دے آگے توں
در اوہدا چھڈ کے جاویں نہ سجے کھبے توں
ہوجا پابند نماز توں نفلی فرضی دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا
پچھلی راتی رب سوہنا فرماندا اے
کراں عطا میں اوہو جو بندہ چاندا اے
بندیو منگ لو رب کولوں اپنی مرضی دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا
جاگ او بندیا جاگ او ویلا سرگی دا
اُٹھ کے کرلے کم تو رب دی مرضی دا

واقعہ معراج

اللہ ولوں جبریل نوں حکم ہویا
اسے وقت زمین دی طرف ناں جا
آکھیں میرے محبوب نوں جاکے توں
ساڈی الفتاں دا آکے مل پاجا
نالے ستاں آسماناں دی سیر کرجا
اپنی دس دساجا ساڈی سن سناجا

چھیتی جا جبریل نہ دیر لاویں
لیکے میرے محبوب نوں انج آ جا
آ جبرائیل نے ویکھیا وچ حجرے
آنحضورؐ آرام فرما رہے نے
اکھیں نیند وچہ جاگدا دل ہے پر
تار دل دی دور پہنچا رے نے
پیراں ول کھلو جبریل سونا
چل پیراں دی مار جگارے نے
ادب نال جگا کے عرض کیتی
تہانوں باری تعالیٰ بلارے نے
وچ دربار خدا دے ہورئیاں
انتظاریاں آپ سرکار دیاں
نوری ملک پے تکدے راہ تیرا
حوراں طالب کھڑیاں دیدار دیاں
وحی کولوں پیغام سلام سن کے
آپ رب دا شکر بجان لگے
نالے حجریوں باہر الحمد پڑھدے
نال شوق دے وضو فرمان لگے

وضو کر کے حضور جا باہر نکلے
شعلے حسن دے دور تک جان لگے
مل کے ساریاں نوریاں نے کہیا اٹھکے
شاناں ویکھ کے میری سرکار دیاں
اج دی رات لندر منیاں جانیاں نے
گلاں ساریاں سب دلدار دیاں
نیت دیر توں سی سد کے خوش کرنا ایں
میں تے دسیا اے کیسے نوں جوڑ کوئی نئیں
جو دل اندر ای صاف کہدے
کسے قسم دی سنگ دی لوڑ کوئی نئیں
اج ناں ناں دا ایتھے سوال کوئی نئیں
دوجا میرے خزانیاں اچ تھوڑ کوئی نئیں
پڑھ وگدا اے میریاں رحمتاں دا
جو منگناں ای منگ لے موڑ کوئی نئیں

نبی پاک دی اطاعت کامیابی اے

مومناں توں کر سوہنے نبیؐ دی اطاعت
نبیؐ دی اطاعت وچ ہوئی اے نجات

حمداں تے سناواں سوہنے اللہ نوں سنائیاں نے
زمین آسمان جس مخلوقاں بنائیاں نے
چن تارے سورج کیتے دن تے رات
مومنا تو کر سوہنے نبیؐ دی اطاعت

ہر دم درود سوہنے نبیؐ تے پہنچاوناں
جس دی شفاعت یارو ویرا جنت جاوناں
او رب بعد دوسری ہے نبی جی دی ذات
مومنا تو کر سوہنے نبی دی اطاعت

اطیعوا اللہ والرسول تے جے عمل کماویں گا
جنت دیاں نعمتاں توں رج رج کھاویں گا
تے جنت وچ ملے سوہنے نبی جی دا ساتھ
نبی دی اطاعت وچ ہوئی ایں نجات

دنیا تے کریں جے توں نبی دی غلامیاں
جنت دیا حوراں تینوں دیون سلامیاں

اے ہو تیری کامیابی ایہو ای نجات
مومناں تو کر سوہنے نبی دی اطاعت

شانِ صحابہؓ

او دوزخ وچ نئیں سڑدے جہندے آقا دے نال پیار نے
ابوبکرؓ و عمرؓ عثمانؓ و علیؓ اے چارے نبی دے یار نے
ابو بکر میرے پیغمبر دا جس بھار نبوت چایا جی
اہندیاں نیکیاں سب توں زیادہ نے سوہنے آقا نے فرمایا جی
جہڑے شک اہنا وچ جان دے نے سوں رب دی او غدار نے
او دوزخ وچ نئیں سڑدے جہندے آقا دے نال پیار نے
گل سچی تہانوں دساواں نہ بولاں ذرا میں جھوٹ جی
آقا ہتھ اٹھا کے منگیا سی اللہ دے دے عمر فاروقؓ جی
اللہ سانوں عمر عطا کردے سانوں کردے تنگ کفار نے
او دوزخ وچ نئیں سڑدے جہندے آقا دے نال پیار نے
تیجا یار میرے پیغمبرؐ دا جہدا نام ہے یارو عثمانؓ جی
او ہنے بہت سارا سی مال دتا جدوں کیتا سوہنے اعلان سی
جدوں رب دی راہ وچ مال دیندے ویندہ رہ جاندے سن یار نے
او دوزخ وچ نئیں سڑدے جہندے آقا دے نال پیار نے

چوتھا یار میرے پیغمبر دا جہدا نام ہے شیر خدا یارو
جدوں وچ میدان دے گجدے سی دیندے کافراں نوں سی نسا یارو
کئی ڈردے ہی نس جاندے سن کئی بن جاندے تابعدار نے
او دوزخ وچ نہیں سڑدے جہندے آقا دے نال پیار نے

نبی پاکؐ دے مقام

شاگردی جہناں نے پیارے دی کیتی
عمر ساری اندر نظارے دے بیتی
نبی دیاں فوجاں قطاراں دے ساتھی
او راتاں دے ساتھی نہاراں دے ساتھی
حضر سفر دے تے غاراں دے ساتھی
او زندگی دے ساتھی مزاراں دے ساتھی
برا کہنا اوہناں نوں ہے ظلم بھارا
نبی جی دا دل ہوندا ہے پارا پارا
جہناں نے نبیؐ جی دے فرمان منے
برا کہن اوہناں نوں عقلاں دے انھے
چندہ جے منگے محمدؐ پیارا
تے گھر بار چک کے او لے آن سارا

جے جنگ نوں اوہ جان دا کردے اشارہ

تے تیار بچیاں سنے کنبہ سارا

کہو آقا جے کر کہ سولی تے چڑھے

مار کے چھالاں سمندراں اچ وڑھے

صحابہ دی کیتی جہنے بد گوئی

صحابہ دی نئیں او محمدؐ دی ہوئی

محمد دی ہوئی تے اللہ دی ہوئی

ایہو جئے نو ملنی کیتے دی نئیں ڈھوئی

خادم نبیؐ دے نوں جو مندا سناسیں

خدا دی قسم او جہنم نوں جاسیں

امانِ رب

پیدا کیتی رب نے جو کائنات اے

زمیناں آسماناں وچ جو مخلوقات اے

ساریاں مخلوقاں نالوں اُچی تیری شان

تیرے اوتے اللہ دے نے بڑے احسان

یہودی تے عیسائی ہند و سکھ بے شمار

بت مذہب کیمونسٹ قوماں کئی ہزار نے

تیرے اُتے اللہ دے نے بڑے احسان
اکھاں دند کن نک موتی انمول نے
اے دل تے دماغ جیئے ہیرے تیرے کول نے
اوئے تاڑ تاڑ بولنے نوں دِتی اے زبان
ساڈے اُتے اللہ دے نے بڑے احسان
کہ رہبر عطا کیتا نبی سلطان
غور نال سن لے تو میری اس بات نو
کاہنوں بھل گیا ایں تو ایڈی اُچی ذات نوں
دن نو کریں کم آرام کرنا ایں رات نو
گھر بیٹھا فون کر لیتا ایں گل بات نوں
ہر چیز تیرے لئی درکار بندیا
بن رب دا تو شکر گزار بندیا

عبداللہ دا چن

ایسا ناں میں پھلاں دا چمن ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا
پچھ پچھ سوہنے سوہنا سوہنے نوں بنایا اے
سوہنیاں دا سوہنے اُتے سوہن چار مکایا اے

انج احسان دا میں سخن ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا
جوڑ کستوری نئیوں جس دے پسینے دا
جوڑ کوئی نئیں جنگ وچ مکے تے مدینے دا
مہکدا نبیؐ دا گل بدن ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا
میٹھا اخلاق پورا جگ اپنے موہ لیا
ماواں کولوں بیٹا ویر بھیناں کولوں کھوہ لیا
میٹھا نہ کوئی شہد دا ڈرم ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا
ریشم توں ملائم سوہنے نبی دیاں تلیاں
کرن مقابلہ نہ پھل تے کلیاں
ایسی نہ ملائی کوئی مکھن ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا
صدقے قصوری جاواں بدر منیر دے
نبیاں دی لڑی وچوں موتی نے اخیر دے
ایسا نہ قصوری جان من ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا

ایسا نہ کوئی پھلاں دا چمن ویکھیا
جیویں عبداللہ دا میں چن ویکھیا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم

شکل میں اجمل عقل میں اکمل
خلق میں افضل نطق میں فیصل
جامعہ محمد خطبہ احمد
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم

طاہر و اطہر بہتر و برتر
ساقی کوثر شافع محشر
اللہ اکبر رتبہ احمد
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم

حق کا دُلارا نبیوں میں نیارا
آنکھوں کا تارا دل کا سہارا
رشتوں میں پیارا رشتہ احمد
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم

ساڈا پیرو مرشد

کرو دوستاں دے ملاحظہ وطیرے
ساہنوں آکھدے نے وہابی بے پیرے

کسے پاسوں ملنی اوہناوں ڈھوئی نئیں
کیونکہ بے پیراں دا پیر ای کوئی نئیں

غلط دوستاں دا اے بالکل بیان ایں
سنو کن لا کے ساڈا اے اعلان ایں

جہندی دنیا اُتے نہ ملدی نذیر اے
ساڈا پیر لوکو پیراں دا پیر اے

جو سارے جہانوں انوکھا نیارا
جہدا نام نامی محمدؐ پیارا

خندق کھودنے دا جدوں وقت آیا
میرے پیر کندال موڈھے تے چایا

تھاؤں تھائیں تھاں جد منیا منایا
میرے پیر زیادہ حصہ ونڈایا

بکھے رہن دا نہ ذرا غم کیتا
مریداں دے نالوں بہتا کم کیتا

جسم پیر دے اُتے گھٹا پیا اے
مریداں دے نال ای خندق کھود رہیا اے
جاؤ ساری دنیا دا چکر لگاؤ
ایہو جہیا پیر کوئی لب کے وکھاؤ
جہدا نام لیاں سینے ٹھنڈ پیندی
ہوٹاں دے اُتے جویں کھنڈ پیندی
مزمل مدثر بشیر و نذیر اے
اسیں ہاں مرید تے او ساڈا پیر اے

رُباعی

میں پچھناں فلک دے تاریاں نوں
لوکی سوں گئے تسیں کیوں جاگدے او
چمک چمک آسمان دے نبے زینت
جھک جھک کے تھلے کی چاکدے او
مینوں کہا فلک دے تاریاں نے
ساڈی واہ نہ پیش کوئی جاوندی اے
وس لگے زمین تے آجایئے
جتھوں آواز قرآن دی آوندی اے

اللہ ہی کشا

صرف اللہ ہی مشکل کشاء دوستو
سب دا حاجت روا بس خدا دوستو
صرف اللہ ہی سب نوں رجاون والا
روزی ہر ہر نوں ہر تھاں پہنچاون والا
کیڑا پتھراں اچ گھا ہووے کھان والا
دیندا اوتھے وی ککھاں کڈا دوستو
رب نے مریم نوں بیٹا عطا یا کیویں؟
منہ چوں مچھلی دے یونس بچایا کیویں
تخت جیلاں چوں کڈھ کے بچایا کیویں
دیندا یوسفؑ یعقوبؑ ملا دوستو
سوہنے ایوب نوں رب عطائی شفاء
بحیر قلزم دی موسیٰ نوں دِتا لنگھا
صفا مرواتے مائی نے کیتی دعا
دتا اڈیاں چوں زم زم چلا دوستو
صرف اللہ ہی مشکل کشا دوستو
سب دا حاجت روا بس خدا دوستو

سوہنا غاراں اچ بہہ بہہ کے روندا رہیا
سارا مکہ ہی جس نوں ستاؤندا رہیا
زخمی طائف اچ حق سناؤندا رہیا
مصلٰی نبیاں دا دتا عطا دوستو
صرف اللہ ہی مشکل کشا دوستو
سب ذا حاجت روا بس خدا دوستو

اللہ کر منظور دعائیں

پئی جگاں وچ دُہائی
نئیں شہر نبی جہیا کائی
جتھے پہلی وحی سی آئی
سانوں اکھیں غار وکھائیں
اللہ کر منظور دعائیں
سانوں عرب پاک لے جائیں
چو پتھر خلیل نے لائے
تے اسماعیل پھڑائے
جتھے حاجرا چکر لائے
سانوں صحتاں نال پھرائیں

اللہ کر منظور دعائیں
سانوں عرب پاک لے جائیں
نظر حجر اسود آوے
ساڈے ٹھنڈ کلیجے پاوے
ہر روگ ختم ہو جائے
سانوں زم زم رج پلائیں
اللہ کر منظور دعائیں
سانوں عرب پاک لے جائیں
سوہنے روضے دی شان نرالی
دسے دوروں چمکدی جالی
چھاں منگئیے گنبد والی
سانوں ایسے سال پہنچائیں
اللہ کر منظور دعائیں
سانوں عرب پاک لے جائیں

شانِ محمدؐ

مخلوق خدا دی اک پاسے
محبوب ربانا اک پاسے
سارے جگ دی دھرتی اک پاسے
میرا عرب سوہانا اک پاک
اوہنوں شان یٰسین دی پگ دا اے
اوتے مرشد سارے جگ دا اے
اک کشتی دا ضامن اک پاسے
سارے جگ دا مہانا اک پاسے
اوھدیاں جگ وچ دھماں پئیاں نے
سن کر کلمہ پڑھ لیا کئیاں نے
کوئی امت دے حق بدعا کردا
ایتھے سینے نال لانا اک پاسے
رب نفس آوازاں اک پاسے
رب اُمتی تقاضہ ایک پاسے
سارے جگ دے پاپی اک پاسے
صمصام نمانا اک پاسے
مخلوق خدا اک پاسے
محبوب دا رباناں اک پاسے

اللہ نوں ناں بھلاویں

بندہ بن بندیا نہ پرے پرے جایا کر

جہنے تینوں پیدا کیتا اوہنوں نہ بھلایا کر

اے زمین آسمان کلے اللہ نے بنائے نے

اے چن تارے سورج دی اوہنے چمکائے نے

اُس دیاں صفتاں نہ غیراں وچ پایا کر

جہنے تینوں پیدا کیتا اوہنوں نہ بھلایا کر

اے ہتھ پیرا کھاں کن اللہ نے عطائے نے

اس دیاں نعمتاں دے تو کہوے مل پائے نے

پنج ویلے اللہ دی نماز توں ادایا کر

جہنے تینوں پیدا کیتا اوہنوں نہ بھلایا کر

اے کلام قرآن رب دی کتاب اخیر اے

سنو لوگو ساڈے پیر بدر منیر اے

نبیؐ دے غلاماں وچ نام تو لکھایا کر

جہنے تینوں پیدا کیتا اوہنوں نہ بھلایا کر

بندہ بن ہندیا نہ میرے میرے جایا کر

جہنے تینوں پیدا کیتا اوہنوں نہ بھلایا کر

شانِ ابوبکرؓ

نبیؐ دا پیارا ابوبکرؓ ہے او غار دا یار تے ساتھی سفر ہے
اعلان نبوت جد نبی نے سنایا سن کے صدیق پیارا ایمان لیایا
حیلہ بہانا نہ کوئی بنایا نبی دی غلامی وچ کیتا فخر ہے
نبی دا پیارا ابوبکر ہے
دنیاوی دولت جو ہے سی کمائی او راہِ خدا وچ ساری لٹائی
بن کے صدیق سوہنے نے لٹ لئی خدائی رب کولوں ملیا اعلیٰ اجر ہے
نبی دا پیارا ابوبکر ہے
ہجرت مدینہ دی ہوئی تیاری چھڈ چلے مکے نوں جوڑی پیاری
محمدؐ سوار تے صدیقؓ سواری کرزو فوراً ٹھکانہ ملیا امر ہے
نبی دا پیارا ابوبکر ہے
جدوں غار اندر قدم سی ٹکایا تے گودی پیاری اچ نبی نوں سلایا
ناگ زہریلے نے ڈگ اڈی تے لگایا گھرے چہرے تے آنسو جو روشن قمر ہے
نبی دا پیارا ابوبکر ہے
کیوں دونویں پیارے پچھے نبی الٰہی کیا یاد آ گئی گھر دی جدائی
مینوں کالے نے ڈنگیا صدیق عرض سنائی تھک سوہنے نے لایا ہوئی ختم زہر ہے
نبی دا پیارا ابوبکر ہے

شان پیارے دا تہانوں قصوری سنایا
جس نوں نبی نے خلیفہ بنایا
حق خلافت دا جس نے ادایا
او عائشہؓ دا بابا نبیؐ دا سسر ہے
نبی دا پیارا ابو بکر ہے
او غارا دا یار تے ساتھی سفر ہے

شانِ حسینؓ

حسینؓ ابن علیؓ سوہنا نبیؐ جی دا لال اے
رب اس نوں شان دتا بڑا ای کمال اے
آپؐ جناب اونہوں موڈھیاں تے چاوندے
منہ متھا چمدے سینے نال لاوندے
سوہنے ول ویکھدے سوہنے مسکراوندے
سرکار بڑے راضی ہوندے ویکھ کے جمال اے
حسینؓ میرے وچوں اے تے میں ہاں حسینؓ دا
اوہنے فرمایا جو سید ثقلین دا
حسین میرا سوہنا ایں توحید والی لین دا
شرک توں بیزار سوہنے نبی دی جو آل اے

نواسہ رسول ساڈے دلاں دا سکون ایں
عزت اسلام دی دین دا ستون ایں
کربلا اچ ڈلیا بے گناہواں دا خون ایں
اس دی قربانی یارو بڑی بے مثال اے
حسین ابن علی سوہنا نبی جی دا لال اے
رب نے اس نو شان دتا بڑا ای کمال اے

قدرت دے نظارے

اللہ خالق سارے جگ دا اے
اوہدے در توں ای سب کجھ لبدا اے
اوہنوں خالق ہونا پھبدا اے
اوسے دے ای سب پسارے نے
سبحان اللہ سبحان اللہ قدرت دے عجب نظارے نے
پانی تے زمین ٹکائی اے
تھماں باجھ آسمان کھلارے نے
کیتے سورج ویکھ چڑھایا اے
سارے جگ نوں کیوں لشکایا اے
کیوں چن نے چانن لایا اے

کیوں جگ مگ کردے تارے نے
کتے بلبل باغ باغیچے نے
کتے گھاس دے سبز غلیچے نے
پھل کلیاں اوپر نیچے نے
پے خوشبو نال مہکن سارے نے
سبحان اللہ سبحان قدرت دے عجب نظارے نے
اوہدا جاری لنگر خانہ ایں
اوہدا کھاندا کل زمانہ ایں
کیوں غیراں دے در جانا ایں
اوہدے ذر دے منگتے سارے نے
کیوں غیراں دے در جانا ایں
اوہدے در دے مانگتے سارے نے
سبحان اللہ سبحان اللہ قدرت دے عجب نظارے نے
اوکیئے نقشے قدرتاں والے نے
کئی گورے تے کئی کالے نے
پر او بڑے ای کرماں والے نے
جیہڑے جھکدے اس دے دوارے نے
سبحان اللہ سبحان اللہ قدرت دے عجب نظارے نے

غرور نا کر شاہ شریر دا

سینہ تان کے آکڑ دے نال ترناں ایں
کیتا دولت دے نشے خراب تینوں
تیری دولت آرام نہ لین دیندی
بھلیا قبر دا سخت عذاب تینوں
من ربک کہن گے مار گرزہ
اگوں آونا نئیں جواب تینوں
فیرو روویں گا ویکھ کے عمل نامہ
دنیا پوے گا جدوں حساب تینوں
تیرا مال کمایا سب رہ جانا
جدوں اجل دا وجیا تیر تینوں
نہلا کے کفن پھر دے دیون
ہتھیں تورن گے ماں پیو ویر تینوں
اج بندگی رب دی کر بندے
دِتی زندگی رب قدیر تینوں

رباعی

ستاں بندیاں نو جگہ ملے گی
تے تھلے عرش دے سائے
تے پہلا او جو ایسا ہے عادل
وچ حدیثاں آئے
تے دوجا او جو عمر جوانی
عبادت وچ گزاری
تے تیجا او جو حُب مسیتا
ذکر نماز پیاری
تے چوتھا او جو خوف خدا دی
تے بیٹھ اکلا دووے
تے پنجواں جو دین خوشی دا صدقہ
تے لوکاں خبر نہ ہووے
تے چھیواں او جو اک دوجے دیاں
کردے نے ملاقاتاں دے
صرف اللہ دے کارن مل دے
بے غرض نہ دنیا باتاں

تے ستواں او جو عورت اس نوں
صاحب حسن بلاوے
تے کارن زنا رب ڈردا
تے نیڑے مول نہ جاوے

معافیاں دے قلم

معافیاں دے قلم اج پھیر اللہ سوہنیا
گل اے پسند تینوں ڈھیر اللہ سوہنیا
عزتاں تے ذلتاں بھلائیاں تیرے ہتھ نے
ہیرے موتی رحمتاں دے پھیر اللہ سوہنیا
چنگا ہاں یا مندہ ہاں آخر تیرا بندہ ہاں
آوندے آوندے .وئی مینوں دیر اللہ سوہنیا
گن گن اللہ جی خطاواں دساں کیڑیاں
مچ گئے نے میرے تو ہنیر اللہ سوہنیا
تیریاں عطاواں اگے میریاں خطاواں کی
ثناں دے مقابلے نئیں سیر اللہ سوہنیا
عملاں دے اُتے مینوں تک نہ بھروسہ اے
جے وسیاں نہ رحمتاں چو فیر اللہ سوہنیا

رباعی

عائشہؓ ہے راوی نبیؐ نے سنایا
کہ اک دن میرے کول جبریل آیا
کہندا لیندے چڑھدے نوں میں ڈھونڈ آیا
اے ٹکڑا زمیں دا چا سارا میں گاہیا
میں اِک اِک نوں ڈٹھا چھڈی کسر کوئی نئیں
محمدؐ توں سوہنیا ڈٹھا بشر کوئی نئیں
جہندا نام سن کے سینے ٹھنڈ پے جائے
ہونٹاں دے اُتے جیویں کھنڈ پے جاتے
مزمل مدثر بشر و نذیر اے
اسیں ہاں مرید تے او ساڈا پیر اے
جو کوئی ڈردا اللہ کولوں تے رو رو نیر بہاوے
آگ حرام کرے رب اس نے اوکدی نہ دوزخ جاوے
کون آیا اج دنیا اندر
ہوئیاں گلی گلی روشنائیاں
ابراہیمی گلشن اندر
لوگو عجب بہاراں آئیاں

اسیں کڑیاں قوم انصاریاں

اسیں کڑیاں قوم انصار دیاں جند جان نبیؐ توں وار دیاں
اج چن خوشی دا چڑھیا اے سوہنا نبی مدینے آوڑیا اے
سارا شہر مدینہ ٹھریا اے واہ واہ رونقاں شہر بازار دیاں
اسیں کڑیاں قوم انصار دیاں

والضحیٰ جئے رخسارے نے یٰسین دنداں چمکارے نے
زلفاں ول ول کنڈل مارے نے اسیں گولیاں اُس سرکار دیاں
جند جان نبیؐ تو وار دیاں

نبیؐ پاک مدینے آئے نے رب رحمتاں پھول برسائے نے
سوکے بوٹے اوہر پائے نے بونداں برسیاں باغ بہار دیاں
سوکے بوٹے اوہر پائے نے بونداں برسیاں باغ بہار دیاں
اسیں کڑیاں قوم انصار دیاں

کیا رتبہ قصوریؒ پیاری دا ویکھو شان اس دی سواری دا
سانوں حکم ہویا تابعداری داد اسیں تابع اس سرکار دیاں
جند جان نبیؐ توں وار دیاں

نبیؐ جوڑا یاقوتی پایا نی جدوں رب نے معراج کرایا نی
رب نے سوہنے نوں اُتے بلایا نی حوراں جنت وچوں چاہتی مار دیاں
اسیں کڑیاں قوم انصار دیاں

رب دا بوہا

رب دا جے بوہا کھلا آوازاں نے آرہیا
پوریاں لوڑاں اللہ کردے جسے ساریاں
اللہ دے حبیب اللہ اگے فریاد کیتی
اللہ نے اوسے ویلے پوری مراد کیتی
نوری ملائکہ آگئے بنھ کے تاریاں
رب دا جے بوہا کھلا آوازاں نے آرہیا
مچھلی دے پیٹ اندر یونسؑ پکاریا
اللہ نے رحمت کر کے لادتا پار آ
یونسؑ نے اللہ دیاں پھر حمداں پکاریاں
رب دا جے بوہا کھلا آوازاں نے آرہیا

رب دا مال

کیتا مال تینوں رب جو عطا بندیا
اونہوں راہ وچ رب دی لٹا بندیا
ضائع ہون تو جے اس نوں بچانا چاہنا ایں
بینک رب دے اچ جمع فیر کرا بندیا
کہتا مال تینوں رب جو عطا بندیا

مال ملا جو تینوں اے ہے فضل رب دا
نال محنتاں دا اے مال کدی نئیوں لبدا
کریں دولتاں تے مان تینوں نئیں سج دا
ہووے لکھ تے کروڑ بندہ نئیوں رج دا
نام اللہ دے جو تیرے بوہے آکے منگدا
اونہوں کردینا چاہی دا عطا بندیا
مال جوڑ جوڑ دنیا تو ٹر جاویں گا
پھر کدی وی نئیں دنیا تے مڑ آویں گا
دن قیامت دے پھر پچھتاویں گا
سڑھ دوزخ دے وچ پھر رولا پاویں گا
تیرے مال دا بنا کے گنجا سپ رب نے
تیرے گل وچ دینا پھر پا بندیا

اللہ کولوں ڈر

توں عمر گزاری بندیا اِک اللہ کولوں ڈر ڈر کے
سروں فرض اتاری بندیا تو رب اگے سجدے کرکر کے
من اللہ دا تو کہنا تو سدا نئیں ایتھے رہناں
نہ رہیا تے نہ کوئی رہنا جو نبیاں اے آخر ڈھینا

اک دن چلنا پینا تو بیٹھ تیاری کر کر کے
توں عمر گزاری بندیا اِک اللہ کولوں ڈر ڈر کے
پیغمبر رب تو ڈردے او ڈردے سی نئی کردے
نت سرجدے وچ تردے اومنگتے رب دے دودردے
ہر ویلے جی جی کردے وہ صابر رکھدے جر جر کے
توں عمر گزاری بندیا اِک اللہ کولوں ڈر ڈر کے
کھلا رب دا پاک دوارہ اوتھوں منگدا عالم سارا
ہر دا رب سہارا اوہدے باج نئیں کتے گزارا
ایتھے خالی آون والے لئی جاندے جھولیاں بھر بھر کے
توں عمر گزاری بندیا اِک اللہ کولوں ڈر ڈر کے
سروں فرض اتاریں بندیا تو رب اے سجدے کر کر کے

یادِ مکہ

جدوں یاد مکے دی آندی اے دل میرا ڈب ڈب جاندا اے
اگ ہجر فراق اچ جل جل کے مینوں رہ رہ کے تڑپاندا اے
او قسمت والیاں گھڑیاں سن جدوں رحمت لائیاں جھڑیاں سن
وچ حرم نمازاں پڑھیاں سن اج یاد او ویلا آندا اے
جدوں یاد کعبے دی آندی اے
پانویں بیٹھا ہاں پاکستان اندر اوتھاواں رہن دھیان اندر
کیوں سمے آن بیان اندر میرا لوں لوں ٹھردا جاندا اے
جدوں یاد مدینے دی آندی اے
جتھے وانگ دیوانیاں بھج بھج کے گھر رب دا ویکھئے رج رج کے
دھکے کھا کھا کے نالے بچ بچ کے کناں مزا طواف وچ آندا اے
جدوں یاد مکے دی آندی اے
دل میرا ڈب ڈب جاندا اے

قوم دی ترقی

جس اندر وڑھ کے بہنا سی
اس شرم حیا اتارے نے
کئی پا پاجامے ترڑیاں نے
کئیاں پائے ہوئے شرارے نے
کئیاں ہتھاں وچ ٹوے بیگ پھڑے
کئیاں سرخی نال ہونٹ سنوارے نے
گئی موڈے نال موڈھا مار دیاں
تے اکھاں دے نال اشارے نے
کیسے دو گتاں بنوائیاں نے
کئی فیشنی وال کٹا رہی اے
مینوں کہندے نے چپ کر بولی ناں
اے قوم ترقی تے جا رہی اے
دربار رسالت کی کیسی وہ گھڑی ہو گی
حسان کے ہونٹوں پر جب نعت نبیؐ ہوگی
ابوبکرؓ و عمرؓ ہوں گے عثمانؓ و علیؓ ہوں گے
حسینؓ کے نانا کی کیا بزم سجی ہو گی

آقاؐ ہے قمر لیکن اصحابؓ ستارے ہیں
اس چاند کی ہر جانب تاروں کی لڑی ہو گی
جب وادئ طائف میں رنگین ہوئے جوتے
عرشوں پہ فرشتوں کے دل پر بھی نبی ہو گی

سوہنا نبیؐ

اک جگ وچ مرشد کامل سوہنا نبی محمدؐ پیارا جے
جہڑا لڑ اس دے لگ جاوے اونہوں ملناں عجب نظارا جے
اِک جگ وچ مرشد ۔ کامل
لوگو حضرت عیسیٰ موسیٰ تے یوسف یونس سوہنے جے
پر نبی محمدؐ ورگا نہ کوئی ہویا تے نہ ہونا جے
کوئی لب کے لیاؤ سجنوں جہڑا اس دے رتبے توں بھارا جے
جہڑا لڑھ اس دے لگ جاوے انہوں ملنا عجب نظارا جے
موسیٰ مارے سوٹا پانی تے راہ پانی دے وچ بن دا جے
میرا نبی کرے اشارہ چن ٹوٹے ہو ڈھلدا جے
چن تک انگلی نئیں جاندی چلیا صرف اشارہ جے
جہڑا لڑھ اس دے لگ جاوے انہوں ملنا عجب نظارا جے
موسیٰ مارے سوٹا پتھر تے وچوں جاری ہوندا پانی جے

پانی پتھراں دے چ چل دا اے قدرت عام ربانی جے
کدی ہتھاں وچ نکلے پانی پھر بن دا عجب نظارا جے
جہڑا لڑھ اس دے لگ جاوے اونہو ملنا عجب نظارا جے
اک جگ وچ مرشد کامل سوہنا نبی محمدؐ پیارا جے
اِک بندہ دودھ دا پیالہ میرے نبی دے کول لیایاسی
نبی ستر صحابہ تائیں رج رج کے خوب پلایا سی
پچھوں نبی سوہنے نے پیتا ذرا نیویاں نئیں کنارا جے
ساڈا نبی محمد لوگو سارے جگ دا مرشد پیارا جے
لوکی اڈیاں چک چک ویکھن پئی ترسدی خلقت ساری جے
او آگئے نبی محمدؐ سوہنے دی اسواری جے
بوہا جنتاں دا کھل جانا جدوں کرنا سوہنے اشارہ جے
جہڑا لڑھ اس دے لگ جاوے اونہو ملنا عجب نظارا جے

فکر آخرت

ہو کے مجبور آخر تختے تے پایا ای
اتار لو کپڑے اس دے آکھ سنایا ای
کسے دے دل ذرا ترس نہ آیا ای
بدلن پوشاک تھاوں تھائیں

دے کے غسل گل وچ کفنی چا پائی اے
لے او ویرا تیری ایہو کمائی اے
چھوڑ کے چلے تینوں بہناں تے بھائی اے
کوئی وی ساتھ کرنا ناہیں

سوچ ذرا

اوئے اے قبر ای تیرے والد دی
تے اے قبر تیری ماں دی اے
جہڑی لاڈ لڈاندی تر گئی اے
جڑ سک گئی ٹھنڈی چھاں دی اے
اوئے آ پتر تیرا دبیا ای
نت جس دی یاد ستاندی اے
اے سب تیرے ای بہناں بھائی نے
آبادی قبرستان دی اے
چل ویکھ قبر دی وادی نوں
آبادیاں دی بربادی نوں
چھڈ دنیا دے غم شادی نوں
اے سارا ای ہیرا پھیرا اے

میرے ویر مسافر سوچ ذرا
اس جگ تے اکو ای پھیرا اے
ایتھوں نظر بچا کے تر چلیے
ساڈا اگے سفر لمیرا اے
قبراں دے ڈھیر اُچیرے نے
دس تھلے وسدے کیڑے نے
کجھ تیرے نے کجھ میرے نے
اے اجڑ گئیں دا ڈیرا اے
میرے ویر مسافر سوچ ذرا
نئیں رہنا یار پیاریاں نے
ڈھیہہ جانا محل مناریاں نے
چھپ جانا ای چناں تاریاں نے
اک پل دا بس بسیرا اے
میرے ویر مسافر سوچ ذرا
ناں کرمان جوانی دا اے بلبلہ بجنا پانی دا
ٹٹی ڈور گڈی آسمانی دا مڑ ہوندا حال مندیرا اے
میرے ویر مسافر سوچ ذرا
نہ کر ضائع زندگانی نوں نیکی تے ورت جوانی نوں
سب توڑ دے جال شیطانی نوں رب دا رکھا تیرا میرا اے

میرے ویر مسافر سوچ ذرا
اس جگ تے اکو پھیرا اے

جدوں آخری آوے ساہ اللہ
پڑھاں لا الہ الا اللہ
میری لگی توڑ نبھا اللہ
مینوں فقط سہارا تیرا اے
میرے ویر مسافر سوچ ذرا
اس جاگ دا اکو ای پھیرا اے

رباعی

مکے چن چڑھیا جگ لو ہوئی
سوہنا کفر دی رات مکاؤن آیا
راہ بھلیاں جاندیاں راہیاں نوں
گلی باغ بہشت وکھاؤن آیا
تے گوتے کھاندیاں نوں بحیر ظلمات اندر
ہتھ پا شفقت نبھے لاؤن آیا
حسین مینوں دیو آن مبارکاں لوگو
میرے ستے لیکھ جگاؤن آیا

وفات النبی صلی اللہ علیہ وسلم

بارہ ربیع دی صبح نور اجلا سی
میرے محمد پڑھدے اللّٰھُمَّ بِالرَّفیق الاعلیٰ سی
گھروی صدیقہؓ دا تے جھولی صدیقہؓ دی
کلیجہ وی صدیقہ دا بولی صدیقہؓ دی
عائشہؓ دا کالجہ پیا کھاندا اُبالا سی
جدوں سونے نبی جی پڑھدے ....
عائشہؓ نے ہتھ چکے منگدی داعاواں
اللہ میرے محمدؐ تائیں دے دے شفاواں
پر اللہ دا حکم پورا ہوون والا سی
بارہ ربیع دی صبح نور اجالا سی
ہتھاں وچ ہتھ آگئے نور الھدیٰ دے
بس کر دعا دی عائشہ آ گئے وقت قضا دے
اللہ دا حکم ٹلنے نہ والا سی
بارہ ربیع دی صبح نور اجالا سی
میرے محمد پڑھدے اللّٰھُمَّ بِالرَّفیق الاعلیٰ سی

انس بلالؓ نبی دے یار

جے زندہ ہوندے نبی اللہ دے
پھر فاطمہؓ کیوں کرلاوے
بابل دے گیا اے درد وچھوڑا
ہن کس نوں حال سناوے
تے بلالؓ پیارے چھڈی اذان
تے چھڈیا ای شہر مدینہ
شام ملک وچ رخصت ہو کے
پایا ای کفن سفینہ
وے انسؓ بلالؓ نبیؐ دے یارو
تسیں نبیؐ کتھے چھڈ آئے
تے ایسے سوہنے مکھڑے کیونکر
اندر خاک چھپائے
وے تسیں تے ہے سوں پاک نبی توں
جاناں کول کماندے
فر دسو کیونکر یار یاراں نوں
اندر خاک چھپاندے

تے سن سن زاری ذکر نبی وچ
اکھیں نیر وہاون
ہو لاچار تمامی اُتوں
اے جواب سناون
اے بی بی ہتھ اساڈے کچھ نہ رہیا
تے بھل گئیاں تدبیراں
ہوش حواس نہ قائم رہ گئے
جدوں آ گئیاں تقدیراں

وفات مصطفٰے

روح پرواز کر گئی نبی سردار دی
فاطمہؓ روندی ابو ابو پکاردی
اکھاں چوں آنسو گردے صبر گزار دی
ہو گئی یتیم شک ناہیں
عائشہ کہندی ویکھو شان الٰہی نی
چھپ گیا چن آئی رات سیاہی نی
یوسفؑ توں سوہنا کدرے اساں دا ماہی نی
دِتی اے جدائی اللہ سائیں

کہندا عثمانؓ پہلے میں مر جاوندا
داغ جدائی والا مینوں نہ آوندا
نماز جنازہ میری حضرت پڑھاوندا
تے الحمد سناندا میرے تائیں
روندا صدیقؓ رو رو آنسو پر چاوندا
نالے قرآن پڑھ پڑھ خطبہ فرماوندا
عمرؓ پیارے تائیں دلوں سمجھاوندا
فوت ہو گئے نے نبیؐ شک ناہیں
کہندا بلال راتاں غماں دیاں آئیاں نے
نبی محمدؐ سانوں دتیاں جدائیاں نے
جہناں دے پچھے لگ ماراں میں کھایاں نے
ہن اوچن دسدا ناہیں
نبی دی ڈاچی قصوریؒ نام پیاری دا
تر گیا سوار جدوں اوس بیچاری دا
گلیاں وچ روندی پھر دی غم سواری دا
کھانا تے پینا یاد ناہیں

رب دے شیر دلیر صحابہ

میدان سجایا دین دی خاطر دیکھ لو تین سو تیرہ

کافراں دے اماماں نو ڈھایا رب دے شیر دلیراں

وچ بدر دے یار نبی دے خالی ہتھ کھلوئے

ہاتھ اٹھا کے پاک پیغمبر رب دے سامنے روئے

تیری اے عبادت کوئی ناں کرسیں جے کٹ گئے تین سو تیرہ

میدان سجایا دین کی خاطر ویکھ لو تین سو تیرہ

آکھیا رب فرشتیاں تائیں وچ بدر دے جاؤ

پاک نبیؐ دے یاراں دے نال جا کے موڈھا لاؤ

ہزار فرشتہ فوراً آیا لگیاں نہ کچھ دیراں

میدان سجایا دین دی خاطر دیکھ لو تین سو تیرہ

کھلو گئے تین سو تیرہ سینہ تان کفر دے اگے

ستر مارے ستر پھڑلے باقی جوتیاں چھڈ کے بھجے

ابوجہل دی گردن کٹ کے وچ رکھ دتی نبی دے پیراں

میدان سجایا دین دی خاطر دیکھ لو تین سو تیرہ

کامل تے اکمل سیرت

حمد اللہ دیاں کریے
ہر ویلے اس توں ڈریے
اوہو فریاد سن دا
ہر اک فقیر دی
کامل تے اکمل سیرت بدر منیر دی

سوہنے نے طائف جا کے دین لئی مارا کھا کے
ہر جگہ تے گونج پائی اوہدی تکبیر دی
لہو لوہان ہویا جسم قربان ہویا
عجب استقامت ویکھی بشیر و نذیر دی

طٰہٰ دے تاج والا سوہنا معراج والا
اللہ بڑھائی شان شیماں دے ویر دی
اکمل تے کامل سیرت بدر منیر دی

رباعی

بڑے لوگ دیکھے گفتگو کردے
پر میرے نبیؐ جئی گفتگو کوئی ناں
لکھاں منّاں جے عطر گلاب ہووے
پر سوہنے دے پسینے جئی خوشبو کوئی ناں
بڑے لوگ آئے اس جہاں اندر عزتاں والے
پر میرے نبیؐ جئی آبرو کوئی ناں
لکھاں وادیاں نے عالیشان جہان اندر
پر سوہنے نبی دے دیس جئی جوء کوئی ناں

لیکھ وچ میخ

مسلمان دا کم نئیں نہ منے
جے کر قرآن حدیث بیان ہو جائے
دسو اللہ دے نبی دی خواہش نئیں سی
کہ راہ راست تے ہر انسان ہو جائے
کناں نبی کریم نے زور لایا
چاچا ابو طالب مسلمان ہو جائے

اس پاسے دی ہمیشہ ہے جت ہوندی
جہڑے پاسے دے ول رحمٰن ہو جائے
دیکھ نبی محمد ہمیں بگڑی سنوار سکدا
جھوٹ بولدے نے غلط آکھدے نے
کوئی لیکھ وچ میکھ نئیں مار سکدا
عبداللہ بن اُبی تاں جاندے او
نبی پاک جنازہ پڑھا دِتا
بلکہ ویکھو منافق دے گل اندر
اپنا کرتا اتار کے پا دِتا
کیویں اللہ عبداللہ نوں بخش لوے
پورا زور پیغمبر نے لا دِتا
ستر وار جے کہیا سوہنا بخشا نئیں
اللہ وچ قرآن سنا دِتا
بھلا جہنے جہنم نوں جاوناں سی
او جنت کیوں کر اختیار سکدا
جھوٹ بولدے نے غلط آکھدے نے
کوئی لیکھ وچ میخ نئیں مار سکدا
نبی لیکھ وچ میخ نئیں مار سکیا
دوجا کیویں کوئی مارلے گا

بارہ سالاں دا ڈبیا ہویا بیڑہ
شاہ جیلانی پھر کس طرح تارلے گا
معین الدین چشتی ڈبی ہوئی کشتی
دسو کس طرح کر پار لے گا
جسے کوئی کچے عقیدے دی نئیں اُتے
مشرک شرک دی کند اُسارلے گا
کوئی مواحد توحید دا بم پھڑ کے
ہے اس نو مسمار سکدا
جھوٹ بولدے نے غلط آکھدے نے
کوئی لیکھ وچ میکھ نئیں مار سکدا
بڈھا باپ شعیب تے پت کوئی نئیں
پیاں دھیاں ای بکریاں چاردیاں
بھلا نئیں سی شعیبؑ دا دل کردا
چکھے لذتاں ایس بہار دیاں
پر اونہوں کون پچھے تو کی کرنا ایں
اے تاں مرضیاں مالک مختیار دیاں
دراصل عقیدے دے کچیاں نے
شاناں سمجھیاں نئیں کردگار دیاں

ابراہیم جے گودی چوں تر جاوے
اوہنوں روک نئیں شاہِ ابرار سکدا
جھوٹ بولدے نے غلط آکھدے نے
کوئی لیکھ وچ میخ نئیں مار سکدا

گستاخ رسول دی سزا

جہڑا وی توہین میرے آقا دی اے کردا
لعنتاں دا طوق پا کے دنیا تو مردا
گستاخی میرے آقاؐ دی ابولہب کیتی سی
جان دا جہان جو اس نال بیتی سی
تبت یدا آکھے قرآن جہڑا پڑھدا
جہڑا وی توہین میرے آقا دی ہے کردا
لعنتاں دا طوق پا کے دنیا تو مردا
دہشت گرد تسیں ساڈے نبیؐ نوں بناندے او
انجام اپنے وڈھیاں دا بھل کاہنوں جاندے او
بناون والا خاکے گندا کیڑا ہے گٹر دا
لعنتاں دا طوق پا کے دنیا تو مردا
توفیق دِتی رب نے کجھ کر کے وکھاواں گے

گستاخاں دیا انشاء اللہ نسلاں مکاواں گا

رب کولوں ڈرن والا کسے توں نئیں ڈردا

جہڑا وی توہین میرے نبیؐ دی اے کردا

لعنتاں دا طوق پا کے دنیا تو مردا

نبی پاکؐ دیاں خوبیاں

منی قربانی گئی حضرت خلیلؑ دی

فرماں برداری تے اطاعت اسماعیلؑ دی

حسن نبی یوسف دا تے غم نبی یعقوب دا

چپ نبی زکریا دی صبر نبی ایوب دا

عیسیٰ نبی نبیاں چوں نرم طبع حال دا

تذکرہ میرے نبی موسیٰ پیغمبر دے جلال دا

آواز داؤد دی تے شاہی سلیمان دی

قبضے وچ مخلوقات سارے جہان دی

رب دے پیارے محبوب دے رفیق دا

صدق مشہور ابو بکر صدیق دا

عدل فاروق نوں وی دنیا ہے جان دی

شرم و حیا مشہور پیارے عثمان دی

اس طرح روشن اُس اللہ دے ولی دی
بہادری جہان اندر حضرت علی دی
نمایاں کوئی نہ کوئی خوبی ہر باکمال دی
میں صفت کہڑی بیان کراں آمنہ دے لال دی
مثال جہندی ملدی نئیں زمین آسمان وچ
اے ساریاں ای خوبیاں نے والی دوجہاں وچ
اپنے تے اپنے وہ غیراں نوں احساس سی
دشمن نوں وی آپ دی خوبیاں دا پاس سی
مجسمہ اوصافاں دا تے جوہراں دی کان جی
آپ دی ذات ساری خوبیاں دی جان جی
لماں چوڑا قصہ ایتھے مینوں مقصود نئیں
او خوبی نئیں جہڑی ساڈے نبی اچ موجود نئیں

میرا چن سب توں اعلیٰ

ثمرہ دے بیٹے جابر بیان سنایا ای
کہ چودھویں دی رات چن جوبن وچ آیا سی
تارے وی مدھم پے گئے سی ڈاھڈی چن دی چانی
پر میرے چنوں ودھ نئیوں چناں تیری چانی

اپنے پیر دا میں جد ویکھیا جمال اے
فوراً میرے دل اندر آ گیا خیال اے
کہ تینوں وی ملی اے چناں میرے چنوں چانݨی
میرے چنوں ودھ نئیوں چناں تیری چانݨی
میرا چن مگے چڑھیا ہوئیاں روشنائیاں نی
کفر تے شرک بھہڑے بھاجڑاں چائیاں نی
تے بک و بک مٹی پا کے رو یا شیطانی
میرے چنوں ودھ نئیوں چناں تیری چانݨی
میرا چن طلوع ہو یا سدا ہوے روشنی
جہناں اُتے چمکاں پیاں آئی اوہناں ہوش نی
کفر دے اندھیریوں نکلے بنے نبی دے غلام نی
میرے چنوں وڈھ نئیوں چناں تیری چانݨی

حافظ قرآن دی شان

او قسمت والیاں ماواں نے
لوگو پتر جہناں دے قاری نے
او باپ مقداراں والے نے
بچے پڑھن جہناں دے بخاری نے

رکھدے فرشتے پیراں تھلے
پر
اے عظمتاں نے قرآن دیاں
کیا باتاں نبیؐ ذیشان دیاں
کیا باتاں نبیؐ دی شان دیاں
قاری قرآن دے ماپیاں نوں
رب سونے دے تاج پہنائے گا
پھر ممبر نورانی اُچیاں تے
رب عزتاں نال بٹھائے گا
رب عزتاں اوہنانوں دیندا اے
جہڑے قدراں کرن قرآن دیاں
کیا باتاں نبی ذیشان دیاں
دھماں پئے گئیاں جگ تے آن دیاں
تو سنت دل نال لائی جا
آقاؐ تے دور پہنچائی جا
وچ جنت ڈیرے لائی جا
کر کوششاں عمل کمان دیاں
کیاتیاں نبی ذیشان دیاں
دھماں پیاں جگ تے آن دیاں

اوتھے روشن اج دی گلیاں نے
جتھے مدنی لائیاں تلیاں نے
جھڑے پھل نورانی کلیاں نے
اللہ ہمتاں دیوے اوتھے جان دیاں
کیا باتاں نبی ذیشان دیاں

والدین دی خدمت

بندیا جے لوڑ تینوں سکھ چین دی
کریا کر خدمت والدین دی
کر والدین دے آرام دا خیال
جہناں تینوں پالیا مشقتاں دے نال
کیتا اے پیار نالے کیتی اے سنبھال
جاچ دسی جہناں تینوں رہن سہن دی
تیرے لئی ماں تکلیفاں سہندی رہی
ساری رات جاگدی و لاویں لیندی رہی
تینوں پاوے سکھے آپ گلے پیندی رہی
گھڑی اوہنوں ملے نہ سکون لین دی

سنو لوگو دیندا اے آواز رب جے
کناں سخت رکھیا انداز رب جے
جے ماپے نئیں راضی تے ناراض رب جے
طلب رکھ رب دی رضا لین دی

سوچ جدوں ہتھ نئیں ہلان جوگاسیں
منہ وچ کجھ وی نہ پان جوگاسیں
منگن دا ول تے نہ کھان جوگاسیں
لوڑ تینوں ماں دے سہارے لین دی

والدین نال جہڑے غصے رہن گے
سکھ چین اوہناں کولوں کھسے رہن گے
وچ اوجہاں دے جسے رہن گے
ملے گی سزا اے ناراض رہن دی

والدین اگے نظراں جھکایا کر توں
اکھاں وچ اکھیاں نہ پایا کر توں
او جی جی کر کے بلایا کر توں
عادت بنالے اَدب نال رہن دی

ماپے ای ناراض تے منا لے دوستا
جھیاں پیار نال پالے دوستا

جنتاں اچ کوٹھیاں بنالے دوستا
تھاں ای او دوستا ہمیشہ رہن دی
لوڑ تینوں بندیاں جے سکھ چین دی
کریا کر خدمت والدین دی

کوئی ایسا کرم کما مولا

کوئی ایسا کرم کما مولا سانوں در تے جلدی بلا مولا
وچ حرم نماز پڑھا مولا پڑھئے اک تے لکھ بنا مولا
کی منظر نے اوہنا غارا دے جتھے قدم لگے سرکاراں دے
جتھے مکن درد بیماراں دے سانوں سیڑھیاں او چڑھا مولا
جہڑے مسجد نبوی مینارے نے
تیری رحمت بازو کھلارے نے
تھاواں ملیاں نبی پیارے نے
سانوں تھاواں او وکھا مولا
اے صندل بزوری کس کم دے
منگاں ٹوٹیاں کلر زم زم دے
ساڈے وگدے ہنجو تاں تھم دے
سانوں زم زم رج پلا مولا

لگے ویزے خلیل دے ڈیرے دے
لوکی آندے نے چار چوفیرے دے
تے کوئی فکر نئیں دُھپ ہنیرے دے
ساڈی جلدی فلیٹ اڈا مولا
جتھے کرلی نہ کتا کاں دسدا
سانوں جگ نالوں وکھرا تھاں دسدا
جنوں ترسدا سارا جہاں دسدا
او جنتی پتھر چوما مولا
کراں عمرے میں چادراں پا پا کے
ویکھاں مسجد نبوی جا جا کے
دساں لوکاں نوں واپس آ آ کے
ساڈی ایویں عمر لنگھا مولا
کوئی ایسا کرم کما مولا
پڑھئے اک تے لکھ بنا مولا

جے ماں راضی

جنت ماں دے قدماں تھلے وچ حدیث دے آیا اے
جے ماں راضی تے رب راضی پیغمبرؐ نے فرمایا اے
جد ماں بچے نوں گود اپنی وچ لیکے دودھ پلاندی اے
لوریاں دیوے تھپکیاں دیوے نال کلیجے لاؤندی اے
ربا اس نوں کجھ نہ ہووے
اے میرا سرمایہ اے
اج کل دے پتر ماواں نوں گھوریاں نال ڈراندے نے
برتن گھر دے ماں پئی دھووے بیویاں پلنگ بٹھاندے نے
بیگم میری کم نئیں کرنا سوہریاں نے لکھوایا اے
جے ماں راضی تے رب راضی پیغمبرؐ نے فرمایا اے
جنہاں نو ملیا پیار ماواں دا او پھلے نئیں سماندے
تے جنہاں دیاں مرجاون ماواں گلیاں وچ رُل جاندے
بدنصیب نے او پتر جو دل ماواں دا دکھاندے نے
پڑھ پڑھ کئی نمازاں پر کوئی سجدہ کم نہ آیا اے
جے ماں راضی تے رب راضی پیغمبرؐ نے فرمایا اے

ماں ورگا پیار

لوگو ماں جئی جگ تے بہار کوئی ناں
ماں دے پیار جہیا کسے دا پیار کوئی ناں
جدوں گھر جایئے ماں سینے نال لاوندی
پت گھروں ترے ماں دعاواں فریاندی
لوگوں ماں جہیا مٹھا منٹھار کوئی ناں
ماں دے پیار جہیا کسے دا پیار کوئی ناں
دکھ دھیاں پتراں دے سینے اچ سمائے ماں
دکھی دھیاں پتراں نوں گل نال لائے ماں
وہدھ ماں نالوں ہور غمخوار کوئی ناں
ماں دے پیار جہیا کسے دا پیار کوئی ناں
ماواں نال ویہڑے لوکو گھراں دے سجدے
ماواں توں بغیر گھر خالی لگدے
ودھ ماں نالوں مٹھا منٹھار کوئی ناں
ماں دے پیار جہیا کسے دا پیار کوئی ناں

ماواں والے

ماواں والے گودی لیٹے تے ملیا خوشی خزانہ
ماواں باجھ یتیماں تائیں سارا ای ملک بیگانہ
ماواں والے چیزاں منگن شوخی نالے دلیری
چپ کھلوتے یتیم نمانے اج کاش ہوندی ماں میری
ماواں والے نہر خوشی تھیں وانگ باغیچے پھل دے
رب دی آس یتیماں تائیں جیویں نے رُکھ جنگل دے
ماواں دے دل نرم گلاپوں کدوں کرنا قبول جدائیاں
پچھ یتیماں کولوں جا کے پیش جنہاں دے آئیاں
ویکھیا اِک یتیم نما ناگل پائے کپڑے سیراں
پیروں ننگا تے منہ ان دھوتا تے خستہ خال فقیراں
تے حضرت اس نوں نال محبت اپنے پاس بلایا
اے بچے اج عید دیہاڑے تو کی حال بنایا
تے کہن لگا حضرت جی مر گیا ماں پیو میرا
گھر ساڈے وچ پیاں سونجاں تے خالی ہوگیا دیہڑا
حضرت کہیا نال محبت نہ رو بچہ جے مر گیا ماں پیو تیرا
آ میں تینوں سینے لاواں تو پتر بن جا میرا

رباعی

جہڑے رستے توں سنت دی خوشبو آوے
اس رستے تے چلنا چاہی دا اے
تے جہڑا ساڈے رسولؐ دی توہین کرے
اوہنوں سولی اُتے ٹنگناں چاہی دا اے
تے سوہنے پاک محبوب دی سنت وچ
اپنا تن من رنگناں چاہی دا اے
تے بھانویں رس دی دنیا رس جاوے
اک اللہ کولوں ہی منگناں چاہی دا اے

خالق دادر

خالق دادر چھڈ کے سجدے در مخلوق دے کردے او
رب دے حق نوں در در ونڈ کے رب تو کیوں نئیں ڈر دے او
لا الہ الا اللہ نوں معانیاں نال پکایا کر
سورت پاک اخلاص دا سجنا دل تے نقش جمایا کر
بن توحید دے رب نئیں ملدا ضد وچ کیوں پے مردے او
رب دے حق نوں در در ونڈ کے رب تو کیوں نئیں ڈر دے او

نذر نیازاں منت منوتی حق بن دا رحمٰن دا اے
جو غیر اللہ دیاں نذراں منے او بندہ شیطان دا اے
نبیؐ ولی محتاج خدا دے تسی محتاج قبر دے او
رب دے حق نوں دادر ونڈ کے رب تو کیوں نئیں ڈر دے او

پوجی ناں مرجانیانوں

سیانیاں توں اونھوں کیوں نئیں سہیانیاں
جہنے تیرے اوتے میلاں تنبو تانیاں
اوہنے تیرا گھر بنایا پر تو نئیں گھر جانیاں
پوجی ناں مرجانیاں نوں مرجانیاں
سیال کیویں ٹھاریا تے ہاڑھ کیوں ساڑیا
وکھو وکھ موساں لئی نواں سورج چاڑھیا
دوجا پوجا لائق نئیں پوجا ریا
تو ہر ویلے اوہدے کولوں منگ بھکاریا
او جہنے ہرہر دا ٹھوٹھا بھر جانیاں
پوجیں ناں مرجانیا نوں مرجانیاں

نافرمان انسان

بطن ماں دے اندر سی مہمانی تیری
کنے دس کیتی نگہبانی تیری

کہندے فضل نال جیوندا رہیا توں
جدوں دند نئیں سی دودھ پیندا رہیا توں

کنے تیرے اوتے کرم اے کمایا
ہنیریوں باہر سلامت لیایا

کنے تینوں ریڑھناں تے ترناں عطایا
اے بولن دا ول دس کنے سکھایا

جدوں صدقے خیرات دا ویلا آیا
تو ہر چیز تے نام غیراں دا لایا

مفرموتی کر کے توں رب دے احسان دی
تو جو چیز دِتی او غیراں دے ناں دی

تے محسن حقیقی دا احسان کوئی نئیں
جہنے دتا سب کچھ اوہدا نام ای کوئی نئیں

توں حلوہ پکایا تے غیراں دے ناں دا
ختم جے دوایا تے پیراں دے ناں دا

جے بکرا ہے پالا تے پیراں دے ناں دا
جے دنبہ ہے پالا تے پیراں دے ناں دا
جے سبیل لگائی تے اما ماں دے ناں دی
جے پھرنی پکائی اماماں دے ناں دی
جہنے تینوں مفت وچ سب کجھ عطایا
تو احسان اوہدے دا کی مول پایا
جے قدرت ولوں ہو جائے اک اکھ کانی
جمع ہو کے آ جائے پیراں دی ٹھانی
اے دنیا دے ولیاں دا لگ جاوے میلہ
گرو سارے آ جان ہر گرودا چیلہ
پورا زور لاوے اکیلا اکیلا
کدے بن سکے ناں اک اکھ دا ڈیلا
جے نقلی ڈیلا کوئی بنادی لوے گا
اوہدے نال کجھ دی نظر نئیں پوے گا
اے ویکھن توں بالکل بے کار رہوے گا
بناون والا پھر دی قیمت لوے گا
جہنے تینوں سب کجھ مفت وچ عطایا
تو احسان اوہدے دا کی مول پایا

جاواں میں صدقے سوہنے تے

جاواں صدقے میں سوہنے تے جہندا بول قرآن ہویا
جہندا یار صدیقؓ عمرؓ علیؓ تے عثمانؓ ہویا
جاواں صدقے میں سوہنے تے
کل نبیاں رسولاں توں اُچا شان محمد دا
جدوں نبیاں دی صف بن گئی میرا پیر امام ہویا
مٹھے لب وچ مولا نے رکھ دتیاں شفاواں نے
اوہدی شفقت و رحمت دا لوکوں فیض عام ہویا
والضحیٰ یاسین طٰہٰ سوہنے دیاں صفتاں نے
ورفعنا ذکر اوہدا اے صاف اعلان ہویا
جہڑے مدنی دے لڑ لگ گئے سوں رب دی پر لگ گئے
ہر صاحب سوہنے دا جنتی مہمان ہویا
جاواں صدقے میں سوہنے تے جہندا بول قرآن ہویا
وچ اطاعت نجات یارو گل مکدی مکا دیواں
سوہنا پیر قصوری دی جند جان ایمان ہویا
جاواں صدقے میں سوہنے تے جہندا بول قرآن ہوا
جہندا یار صدیقؓ عمرؓ علیؓ تے عثمانؓ ہویا

لکھن دشمن وی تعریفاں

کرن دشمن وی تعریفاں لیاقت ایہو جئی ہووے
جہڑے سٹن کنڈے راہ وچ اوہناں دیاں گھڑیاں چاوے
دعاواں نال بخشا وے شرافت ایہو جئی ہووے
لکھن دشمن وی تعریفاں لیاقت ایہو جئی ہووے
چولہے وچ اگ نئیں بل دی پرانا بوریا بستر
نہ دیون بدعا کسے نوں رحمت ایہو جئی ہووے
لکھن دشمن وی تعریفاں لیاقت ایہو جئی ہووے
بلا کے توڑ عرشاں تے رب مہمانیاں دیندا
بلاوے ول ول قریب اپنے دعوت ایہو جئی ہووے
لکھن دشمن وی تعریفاں لیاقت ایہو جئی ہووے
پیغمبر مقتدی ہوون امامت ایہو جئی ہووے
لکھن دشمن وی تعریفاں لیاقت ایہو جئی ہووے
مکے غم خوشیاں ہزاراں ملی گئیاں
کملی والا آیا تے بہاراں مل گئیاں
آقاؐ تے درود تے سلام پڑھیئے
ہر ویلے نالے صبح شام پڑھیئے

پڑھیا درود تے بلاواں ٹل گئیاں
کملی والا آیا تے بہاراں مل گئیاں
آؤ آج ذکر حبیب کر لیئے
اپنا بلندی تے نصیب کر لیئے
جنت نوں اے جاون دیاں راہواں مل گئیاں
کملی والا آیا تے بہاراں مل گئیں

چھڈو موسیقی

چھڈو موسیقی سنو قرآن بن جاؤ سچے مسلمان
گانے سنے تے فلماں دیکھے مومن دی اے نئیں جے شان
سنے قرآن جو مومن بندرہ اس دا سینہ ہو جائے ٹھنڈا
قرآن دلا دے زنگ اتارے مردہ دل ہو جاون زندہ
نال قرآن دے پیار جو کر دا اونہوں پیار کرے رحمٰن
چھڈو موسیقی سنو قرآن بن جاؤ سچے مسلمان
پڑھو سب بھائیو کلام الہٰی اس توں دور بڑی گہراہی
ٹی وی دیکھ دل ہو جان کالے قرآن دلاں دی کرے صفائی
اس جئی ہور کتاب نہ کوئی سب تو اُچا اس دا شان
چھڈو موسیقی سنو قرآن بن جاؤ سچے مسلمان

موسیقی دلاں نوں مردہ کردی سوچ شیطانی ذہن اچ بھردی
غیرت مند انساناں تائیں موسیقی بے غیرت کردی
ٹبریاں ٹبریاں نیکاں نوں موسیقی بنا دیوے شیطان
چھڈو موسیقی سنو قرآن بن جاؤ سچے مسلمان
گانے سنے تے فلماں ویکھے مومن دی اے نئیں جے شان
چھڈو موسیقی سنو قرآن بن جاؤ سچے مسلمان

رباعی

نَحۡنُ اَقۡرَبُ اِلَیۡهِ مِنۡ حَبۡلِ الۡوَرِیۡدِ اے
ہالے دی لبدا سیڑھی بندہ بڑا عجیب اے
بھلا دس کھاں اس رب توں کہڑا تیرے قریب اے
دتیاں تے تردی کیڑی ٹھمکے اوسن رہیا اے
مشکل کشا خدا اے حاجت روا خدا اے
سجدہ حرام لوگو بن رب دے ماسوا اے

داتا اِک تے منگتے

داتا اِک تے منگتے لکھاں دیاں ٹولیاں
غنی میرا اللہ بھرے سب دیا جھولیاں
خالق مالک رازق عالی داتا اسیں فقیر سوالی
او سخی اسیں منگتے سارے موڑے کدی نہ جھولیاں خالی
منگتے فقیراں دیاں سمجھدا او بولیاں
داتا اِک تے منگتے لکھاں دیاں ٹولیاں
اسیں فقیر ہاں منگتے سارے کھلے اس دے ہن دوارے
اس توں منگیں کدی نہ سنگی اُچے مال خزانے بھارے
ملیا میں در اکو اکھاں جد کھولیاں
داتا اِک تے منگتے لکھاں دیا ٹولیاں
پانی اُتے فرش بچھا کے تھماں بنا آسمان ٹکا کے
روشن کیتا جگ تمامی چن تے سورج بلب جگا کے
ذرہ ذرہ ہر شئے بولے اس دیاں بولیاں
داتا اِک تے منگتے لکھاں دیاں ٹولیاں

نبی پاک محمد

نبی پاک محمد صلی علی اس جگ تے گزار کون کرے
جتھے او نہ ہووے اوتھے کجھ وی نہیں خالی سونج دا نظارہ کون کرے
رب آکھے روزہ نماز کرو میرا وعدہ محشر نوں جنت لوو
جے نہ ضامن ہووے پیارا نبیؐ پھرا یڈا اُدھارا کو کرے
جہناں چھڈیا ای دامن سرور دا
گھٹا پھک دے پھر دے نے در در دا
پھر او محب ہووے یا غدار ہووے
پا کے تکڑی نتارا کون کرے
نبی پاک محمد صلی علی اس جگ تے گزار کون کرے
جتھے او نہ ہووے اوتھے کجھ وی نہیں خالی سونج دا نظارہ کون کرے

نیکیاں کمالو

آکھے بندیاں تو کر بندگی بندگی بغیر آوازار زندگی
بندگی دے نال اللہ نبھے لاونا نیکیاں کمالو جہناں نال جاونا
آکھے جنتاں دا شوق رکھ توں اٹھ راتیں بندگی دا مزہ چکھ توں
سُتیاں اے ویلائیں ہتھ آوناں نیکیاں کمالو جہناں نال جاونا

آکھے حکم سارے من رب دے زندگی دے ساہ نئیوں مل لبدے
تقوے دے نال مولا نبھے لاونا نیکیاں کمالو جہناں نال جاوناں
آکھے دین دی پہچان کرلے موت کھڑی سر تے دھیان کرلے
موت توں بعد فرتوں پچھتاوناں نیکیاں کمالے جنہاں نال جاوناں
آکھے ذکر الٰہی خاص اے منجن بنایا رب دلاں واسطے
ذکر الٰہی دل چمکاوناں نیکیاں کمالے جہناں نال جاونا
آکھے عمل کماویں بندیا خالی پنڈ علم دی نہ چاویں بندیا
اے علم نے تینوں پکڑاوناں نیکیاں کمالے جہناں نال جاوناں

ابراہیمؑ دی آزمائش

عرش فرش تے پے گئیاں دھماں ابراہیمؑ خلیلؑ دیاں
تابعداریاں جگ نے ڈٹھیاں حضرت اسماعیل دیاں
وِک کے نام سوہنے اللہ دے ابراہیم وکھایا اے
عزت مال تے جان اولاداں تن من دھن لٹایا اے
کتیاں خود تعریفاں رب نے اس خیرات سبیل دیاں
تابعداریاں جگ نے ڈٹھیاں حضرت اسماعیل دیاں
پھڑ کے چھری تے لٹا کے بیٹا پڑھ دتی تکبیر میاں
کھولیاں اکھاں دنبہ کسیا غالب ہے تقدیر میاں

ذبح عظیم بڑی قربانی اے چٹھیاں رب جلیل دیاں

تابعداری جگ نے ڈٹھیاں حضرت اسماعیل دیاں

حاجرہ دے دل وسوسے پاتے آکھے خلیل تائیں

کرن لگاں ایں ذبح کیونکر ہیرے اسماعیل تائیں

کھوہ دے وچ تدبیراں پے گئیاں شیطان ذلیل دیاں

تابعداریاں جگ نے ڈٹھیاں حضرت اسماعیل دیاں

باپ دے ہتھ وچ چھری تے گردن اسماعیل جوان دی اے

ابراہیم تے آ گئی واری وڈھے امتحان دی اے

مچ گئی فلک تے ہلچل گئیاں اکھاں کھل جبرائیل دیاں

تابعداریاں جگ نے ڈھیاں حضرت اسماعیل دیا

پھڑ جبریلا سند تے ڈگری رب نے آپ علان کیتا

پاس خلیل اللہ نے لوکو وڈھا امتحان کیتا

دتیاں دعوتاں حسبی اللہ تے نعم الوکیل دیاں

تابعداریاں جگ نے ل حضرت اسمایل دیاں

اے رنگ برنگے چھترے بکرے بھانویں اوٹھ تے گاواں نے

سانوں گوشت خون نہ لوڑا ، دتیاں رب س ، واں نے

چھوڑ مرضیاں کرہن گلاں تقوے دی تکمیل دیاں

تابعداریان جگ نے ڈٹھیاں حضرت اسماعیل دیاں

ذکر خدا

ذکر تھیں ہر دم ہونٹ ہلا
ون سونے میوے کھا
اے میوے نے یارو بہت پیارے
زبان دے اُتے لین ہلارے
مزے پے دیون عجب نیارے
تو ذکر دے ہر دم چسکے لا
دسیا اے سانوں سوہنے پیغمبر
ذکر اللہ دا اُچا نمبر
خوشبو اے ودھ کستوریوں امبر
اس خوشبو نوں ہر تھا پھیلا
وچ بخاری حدیث ہے آئی
دسیا اے سانوں نبیؐ الٰہی
ذکر اچ جس نے زبان ہلائی
مدد ہے اسدی کردا خدا
گناہوں دا چڑھدا دلاں نوں رنگ
تو پڑھ قرآن چڑھادے رنگ

ایمان دا رنگ تو رب کولوں منگ
دلاں نوں بخشے او سوہنی جز
ذکر اچ ہر دم ہونٹ ہلا
ون سونے میوے کھ

رباعی

بوہے بوہے تو منگناں بری گل اے
بری چیز نئیں کوئی سوال ورگی
ہستی ویکھی نئیں ہور کریم ایسی
بی بی آمنہ پاک دے لال ورگی
دھیاں پتراں والیو تسیں دسو
ہے کوئی آل حضورؐ دی آل ہو گی
غلام رسول شاکر صدیاں بیت گئیاں
سنی نئیوں اذان بلال ورگی

شان صدیقؓ

مدنی دے بعد رہبر صدیقؓ نوں منا پوسیں
آقا دا یارِ غار تسلیم کرنا پوسیں
گھر بار جس لٹایا کندھیاں دے اُتے چاہا
وچ غار دے پہنچایا تسلیم کرنا پوسیں
مدنی دے بعد رہبر صدیقؓ نوں منا پوسیں
سوہنے نوں بھک ستایا صدیق دودھ ہے لایا
میرے آقا نوں پھڑایا بخاری اچ پڑھنا پوسیں
جس دی اداواں دا اے قرآن وی گواہ ہے
مدنی دے نال کیتی ہر تھاں او جس وفا اے
سوہنے دا سوہنا دلبر اے یقین کرنا پوسیں
مدنی دے بعد رہبر صدیقؓ نوں منا پوسیں
نبیاں تو بعد رتبہ صدیق دا ہے بھارا
جنت دا چودھدری اے سوہنا یارِ غار پیارا
منکر صدیق دے نوں سڑھ سڑھ کے مرنا پوسیں
مدنی دے بعد رہبر صدیقؓ نوں منا پوسیں

روزِ قیامت

روزِ قیامت کہن گے حضرت یارب قوم جو میری
چھوڑیا ایہناں قرآن تہاڈے ہے خاص کلام جو تیری
نہ اس نے ایمان لیاندا نہ اس پر عمل کمایا
نکال دے میری امت وچوں بندے باہر خدایا
جے اے میری امت ہوندے سنت عمل کماندے
دور کرواج میرے کولوں ٹولے بدعتیاں دے
اج انہاں دی نسبت یارب میں اے حکم سناندا
نہ اے میری امت وچوں تے نہ میں نبی ایہناں دا
روزِ حشر دے اس ظلم دا کتھے ہور ٹھکانہ
جنہوں کہیا نبیؐ محمد میں نئیں نال لے جانا

قاری کی شان

میں صدقے قرآن دے قاری توں
قرآن دی محفل پیاری توں
جس قرآن نوں سینے لایا اے
اوہنوں اللہ نے چمکایا اے

نالے پڑھدا جانا لے چڑھدا جا
تیرا اُچا مقام بنایا اے
ماں باپ نوں نوری تاج ملے
میں صدقے تیری سرداری توں
میں صدقے قرآن دے قاری توں
قرآن دی محفل پیاری توں

ماہِ رمضان

واہ واہ رونقاں ماہِ رمضان دیاں
سوہنے اللہ دے مہمان دیاں
دل مومناں دے پر نور ہوئے
وچ خوشیاں دے مسرور ہوئے
آیتاں سن سن کے قرآن دیاں
واہ واہ برکتاں ماہِ رمضان دیاں
اے رحمتاں والا مہینہ جے
اے بخششاں دا خزینہ جے
رُتاں آگئیاں نے رب نوں منان دیاں
واہ واہ برکتاں ماہِ رمضان دیاں

ویکھو تر یا جاندار رب دا پروہنا جی
اس قسمتاں نال پھر آونا جی

کی زندگیاں نے انسان دیاں
واہ واہ رونقاں ماہِ رمضان دیاں

روزی دا مالک اللہ

اڈدے پرنیداں نوں باز کھاندے جے
اے کیڑے تے پتنگے جوزے چگی جاندے جے

چوہے کھڈوں نکل کے پے دوڑلاندے جے
پر بلی وی اے بیٹھی وچ گھات اس دی

کوئی جتھے ہووے اوتھے ای خوراک اس دی
لکھ چکیا رب جو برات اس دی

سپ دے نئیں پیر دیکھو جاندا بھجدا
مچھلی دی نئیں جیب ویکھو پیٹ رج دا

مچھر دے نئیں دند دیکھو چک وڈھدا
اے قدرت کمال پاک ذات اس دی

کوئی جتھے ہووے اوتھے خوراک اس دی
انسان تے حیوان اوہدا کھا کے پل دے

ہوا وچ اُڈ دے زمیں تے چل دے
پانی دے وسندے وکھو وکھ شکلاں
گنتی توں باہر دنگ رہن عقلاں
پانیاں دے وچ مخلوق وسدی
بنا ہتھاں پیراں مچھلی تیز نس دی
گو سپ ساہنیاں زمین لب لئی
رہن لئی رہائشی تسکین لب لئی
لکڑاں اچ گھن تے سیونک پلدی
کہڑی ذات اوتھے دانا پانی گھل دی
ہاتھی ریچھ بندر آوارہ ویکھ لو
کیوں ہوندا اوہناں دا گزارہ ویکھ لو
لومڑاں تے سہواں نئیں جے پائیاں کوٹھیاں
او دی کھاندے یارو نت رج روٹیاں

قاری قرآن

یاری نال قرآن دے لا لے توں
اپنے ستے نصیب جگا لے توں
جیہڑا قاری پاک قرآن دا اے
اوتے پیارا رب رحمٰن دا اے
اور دوست نبی سلطان دا اے
کر جلدی اے درجہ پا لے توں
جیہڑے پڑھنا قرآن نوں جان دے نے
اللہ ملکاں نوں حکم سناندے نے
پر رحمت دے اووچھاندے نے
اوہناں پراں تے قدم لٹکا لے توں
اِک حرف قرآن جو ادانداا ے
دس نیکیاں رب کولوں پاندا اے
نالے بہتر لکھیا جاندا اے
جھاتی وچ حدیث دے پا لے توں
رب ساڈے تے کرم کمایا اے
سانوں پاک قرآن عطایا اے

کسے ہور دے حصے نہ آیا اے
پڑھ بسم اللہ ہینے سجا لے توں
جے تیرا ساتھ پاک قرآن ہووے
گھاٹی قبر والی وی آسان ہووے
تینوں دکھ نہ حشر میدان ہووے
نسخہ قصوری دا آپ آزمالے توں
یاری نال قرآن دے لالے توں
اپنے ستے لیکھ جگا لے توں

آزمائش ابراہیم

توڑے بت توحید سنائی جان خلیل اچ نے وچ پائی
نار نوں رب گلزار چا کیتا چخا نمرود گئی ٹھر دی
ابراہیم کٹیندا ہے بیٹھا گردن اپنے دلبر دی
لرزہ عرش تے ہو گیا طاری ویکھ آزمائش پیغمبر دی
خواب دے وچ نت رب فرماوے دے اپنے محبوب نوں
رب دے حکم تے اِک اِک کر کے پیش کیتی ہر شے گھر دی
بالآخر رب واضع کیتا اسماعیل نوں ذبح کر دے
منگدا ہاں قربانی بس میں تیرے قیمتی گوہر دی

نازک پت دی نازک گردن تے باپ چھری نوں چا رکھیا
ہل گیا عرش تے فرش اللہ داد ہشت ویکھ اس منظر دی
ابراہیم کٹیندا بیٹھا گردن اپنے دلبر دی
ابراہیم چھری نوں پچھیا کیوں نئیں چل دی کیوں نئیں کٹ دی
کہن لگی بس تیری مرضی نئیں مرضی رب اکبر دی
ابراہیم خلیل اللہ تے اسماعیل ذبیح اللہ
حاصل کیتی رب توں دونواں پوزیشن اوّل نمبر دی
ابراہم کٹیندا بیٹھا گرد اپنے دلبر دی
لرزہ عرش تے ہو گیا جاری ویکھ آزمائش پیغمبر دی

اڈ جانا پنچھی

دس مینوں ایتھے خاک دا مسلمان توں
ناں پڑھدا نماز تے ناں پڑھدا قرآن نوں
تیرے جیہے پاپیاں دا دل وی نئیں ڈول دا
اڈھ جانا پنچھی جہڑا تیرے وچ بول دا
بندیا تو یاد کر اللہ بے نیاز دی
حشر وچ پچھ پہلاں ہووے گی نماز دی

اوتھے رب بندیاں دے عملاں نوں تول دا
اڈہ جانا پنچھی جہڑا تیرے وچ بول دا

نماز دی کرامت

تہاڈے جو اُمتی بعد وچ آون گے
آپ دی رسالت اُتے ایمان او لیاون گے
اونہاں نوں بغیر دیکھے کس طرح جانو گے
قیامت والے دن یعنی کس طرح پہنچانو گے
چٹے گھوڑے جے کر رلن وچ کالیاں
پہچان دسو بھل جائے گی چٹے گھوڑے والیاں
کالیاں چوں چٹے جس طرح سمجھنے آسان نے
اس طرح مینوں اپنی امت دی پہچان ایں
فرمایا میرے امتیاں دے متھے پے چمکن گے
ہتھ پیر منہ عرکاں چن وانگوں دمکن گے
امت محمدیہ نوں کنے اجر پرونے
اے ساریاں ای فضلیتاں نماز دے سبب ہونے
جنتاں نوں جاون والا گویا اک راز جے
بہشتاں دی کنجی یارو پنج ویلے دی نماز جے

غنیمت جانو

غنیمت ہے صحت علالت سے پہلے
فراغت مشاغل کی کثرت سے پہلے
اقامت مسافر کی رحلت سے پہلے
جوانی بڑھاپے کی زحمت سے پہلے
فقیری سے پہلے غنیمت ہے دولت
کرنا جو کر لو تھوڑی ہے مہلت

فکر آخرت

آدمی کا جسم کیا ہے جس پہ شیدا ہے جہاں
ایک مٹی کی امارت ایک مٹی کا نشان
گارا اس کا خون ہے اور اینٹیں اس کی ہڈیاں
چند سانسوں پہ کھڑا ہے یہ خیالی آسماں
موت کی پرزور آندھی جب اس سے ٹکرائے گی
دیکھ لینا یہ عمارت ٹوٹ کر گر جائے گی
جانا ہی جب یاد نہیں تو آنا بھی بیکار ہے
جانے والا تو جائے گا ہی صبح گیا یا شام گیا

چھڈ دے غافلہ

چھڈ دے غافلہ اے کوڑیاں کہانیاں
اِک دن رُلن گئیاں اے تیریاں جوانیاں
کوٹھڑی ہنیری وچ تیری کلی ذات ہوسیں
رودیں کرلاویں بندیا کوئی نہ تیرا ساتھ ہوسیں
اوتھے فریاد کریں جو موجاں نے تو مانیاں
اک دن رلن گئیاں تیریاں جوانیاں
پروردگار وچ ویکھیا کی قصوری
کہڑی گلوں رب کولوں سر تیرا دور ای
جس رب بخشیاں تینوں سوہنیا زندگانیاں
اِک دن رُلن گئیاں تیریاں جوانیاں
ہتھ پیر تیرے بندیا تیتھوں بے زار ہوسن
ہڈیاں کٹیوں نالے جوڑ بیکار ہوسن
وڈھ وڈھ کیڑیاں تیریاں بوٹیاں نے کھانیاں
اِک دن رُلن گئیاں تیراں جوانیاں
تیرے نالوں چنگے چنگے تر گئے جہان توں
اودی ہتھ دھو گئے نی اس سوہنی جئی جان توں

ویکھ تو جا کے پیاں قبراں نشانیاں
اِک دن رُلن گئیاں تیریاں جوانیاں
چھڈ دے او غافلہ کوڑیاں کہانیاں
اِک دن رلن گئیاں تیراں جوانیاں

چابی عمر دی

جدوں چابیٔ عمر دی مک جانی گھڑی چل دی چل دی رک جانی
تیرے کم سارے وچ رہ جانے تیرے کوٹھے امیراں دے ڈھیہ جانے
نبھاں رہن حکیماں دے ہتھ پھڑیاں گولی موت والی سینے ٹھک جانی
جدوں چابی عمر دی مک جانی

چاچے مامے تے ماں پیو رو دن پے سوہرے سالے وی بودیاں کھوون پے
بھائی آکھن اج ساڈی بانہہ بھجّ گئی کمر بوڑھے باپ دی جھک جانی
جدوں چابی عمر دی مک جانی

جہڑی بیوی تیرے سر تے قلول کرے جاوے صدقے تے مٹھے مٹھے بول کرے
اج لاش نوں ویکھ کے ڈرن لگی روندیاں دیاں اکھاں وچوں ہنجو سک جانی
جدوں چابیٔ عمر دی مک جانی

جہڑی ململ تے مخمل دے ول تھوک دی
سونے چاندی نوں لا کے پراں سٹ دی

اج لیراں حال فقیراں دے
اکھاں کھلیاں وراچھ وِنگی سک جانی
جھڑے بچیاں نوں لاڈ کراوندیاں رہوں
سوہنے کپڑے سی لے لے پیوندا رہیوں
اج بازاراں دے وچ روندے نی
دہیں سک جانی آس مک جانی
ویکھی صمصام نہ موت وسار دیویں
ویکھی لوڑا نہ تتیا مار دیویں
بس آ آ گئی بس آ آ گئی
آ آوچ جندڑی مک جانی
جدوں چابی عمر دی مک جانی
گھڑی چلدی چلدی رک جانی

کر یار صدیقؓ تیاری

کر یار صدیقؓ تیاری
ساڈی ازلاں توں ہے یاری
ہجرت دی منزل بھاری
مری حاضر آقا جان ایں

جند جان کراں قربان ایں
میرے وس وچ نہیں انکاری
ساڈی ازلاں توں ہے یاری
ہر مشکل سر تے چیساں
میں لکیاں توڑ بھیساں
میں صدقے لکھ لکھ واری
ساڈی اذلاں توں ہے یاری
معجزے ویکھے حضورؐ دے کئیاں نے
تاں کلمہ حضور دا پڑھیا
بن معجزے فقط صدیق اکبر نے
آ کے لڑ محبوب دا پھڑیا
آیا سب کجھ چا کے قدماں وچ
انج رنگ محبوب دا چڑھیا
تے کر شاکر صدیق تے طعن بھیڑا
او کافر دوزخ سڑیا
کیوں سج گئے پیر تے تیرے
ہین کسی لئی کندھے میرے
میں تیری بن جاواں اسواری
ساڈی اذلاں توں ہے یاری

تیرا بھار صدیق اٹھاوے
تینوں کوئی تکلیف نہ آوے
تن میل دی چڑساں چاڑی
ساڈی ازلاں توں ہے یاری
پہلے صاف کریساں غار اے
ذرا ٹھہر و نجو سرکار اے
مینوں جان جناب دی پیاری
ساڈی ازلاں توں ہے یاری
ڈنگ کھانے زہر پچانے
نہ پیر سوراخ توں چانے
ہے نیند حضور تے طاری
ساڈی ازلاں توں ہے یاری

باپ دی عظمت

وکھرے جگ توں رتبے عظمت وکھری اے
دنیا پھر لے پیودی شفقت وکھری اے
پیو دی حلا شیری شیر بنا دیندی
کنڈ تے تھاپی مار دلیر بنا دیندی

وکھرے جگ تو لاڈ محبت وکھری اے
دنیا پھر لے پیو دی شفقت وکھری اے
لوکاں بھانے بے شک گلاں پیو دیاں نے
اے کی کملے جانن نالاں گھیو دیاں نے
قسمیں کوریاں وچ دی لذت وکھری اے
دنیا پھر لے پیو دی شفقت وکھری اے
راگ غماں دے شاکر کدوں الاپ دا اے
سر تے سایہ یار سلامت باپ دا اے
میری جھولی دے وچ دولت وکھری اے
دنیا پھر لے پیو دی شفقت وکھری اے
جگ تے کہڑا ہور نمونہ شفقت دا
کہندے لوگ سیانے بوہا جنت دا
رتبے رب ودھائے عزت وکھری اے
دنیا پھر لے پیو دی شفقت وکھری اے

ماواں ناں نئیں کردیاں

اولاداں اجکل ماپیاں دی کھنگ وی نئیں جردیاں
پتر پانویں جان وی منگے ماواں ناں نئیں کردیاں
خون جگر دا دے کے ماواں بچیاں نوں پال دیاں
تپے سڑ کے پالے ٹھر کے اولاداں نو سنبھال دیاں
دکھ دھیاں پتراں دے سینے وچ جردیاں
پتر پانویں جان وی منگے ماواں ناں نئیں کردیاں
ماں دے پیراں تھلے جنت وچ حدیث آیا اے
ماں پیو راضی تے اللہ راضی سوہنے نے فرمایا اے
جہڑیاں اکھیاں ماں نوں ویکھن او حج مکے دا کردیاں
پتر پانویں جان وی منگے

مکے تے مدینے دا بازار

مکے تے مدینے دا بازار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا
جتھے محبوب سوہنے تلیاں چا لائیاں نے
قیمتی اوئی اللہ قسماں اٹھائیاں نے

رحمتاں دا اوتھے انبار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا
چل دے رہے عمرؓ صدیقؓ نال نال نے
علیؓ عثمانؓ نالے حمزہؓ بلالؓ نے
اِک اِک یار وفا دار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا
مال تے اولاد نالے وطن واری جاندی نے
تن من دھن میرے چن داری جاندے نے
یاسرؓ خبیبؓ تے عمارؓ ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا
بیت اللہ دا نظارا تے بہار ای وکھ اے
پڑھیے نماز اِک بن جاندی لکھ اے
نور دا میں روشن مینار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا
ممبر تے روضے وچ جنت دا ٹکڑا
رو رو سناندا اوتھے ہر کوئی دُکھڑا
روندا ہر دُکھی تے بیمار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا

مکے تے مدینے دا بازار ویکھیا
دل دا میں چین تے قرار ویکھیا

نبی پاک دی شان

سارے نبیاں چوں میرے آقا دی شان نرالی اے
سوہنی داڑھی سر تے زلفاں موڈے کملی کالی اے
اور جہناں جہناں دا ہواں اوتے پیندا گیا پھیرا اے
ہر سڑک روشن ہوئی اور لگ گیا ہیرا اے
ہرے بھرے ہو گئے گلشن گئی ہریالی اے
سارے نبیاں چوں میرے آقا دی شان نرالی اے
میرے آقا دی محبت دیواں سب کجھ وار میں
پڑھ کے اج نعت نبی دیواں گا سینہ ٹھار میں
پیار نئیں جس دل دے اندر او ایمانوں خالی اے
انگلی سوہنا ہلاوے ڈگدا چن آسمان توں
معجزہ میرے نبی دا پچھ ذرا قرآن توں
اللہ نے پیارے نبی نوں رتبہ دتا علی اے
ساریاں نبیاں چوں میرے آقا دی شان نرالی اے
اور لیکے آئے رب دے کولوں معجزہ قرآن دا

کوئی نہیں ہم مرتبہ میرے نبی دی شان دا
عرشاں تے پیارے نبی نال تاج یار الائی اے
ساریاں نبیاں چوں میرے آقا دی شان نرالی اے
اور قدم لگے جس جگہ تے آمنہ دے لال دے
نشان پے گئے اس جگہ تے حسن تے جمال دے
بہار اندر بہار آئی آ گئی ہریالی اے
ساریاں نبیاں چوں میرے آقا دی شان نرالی اے

